

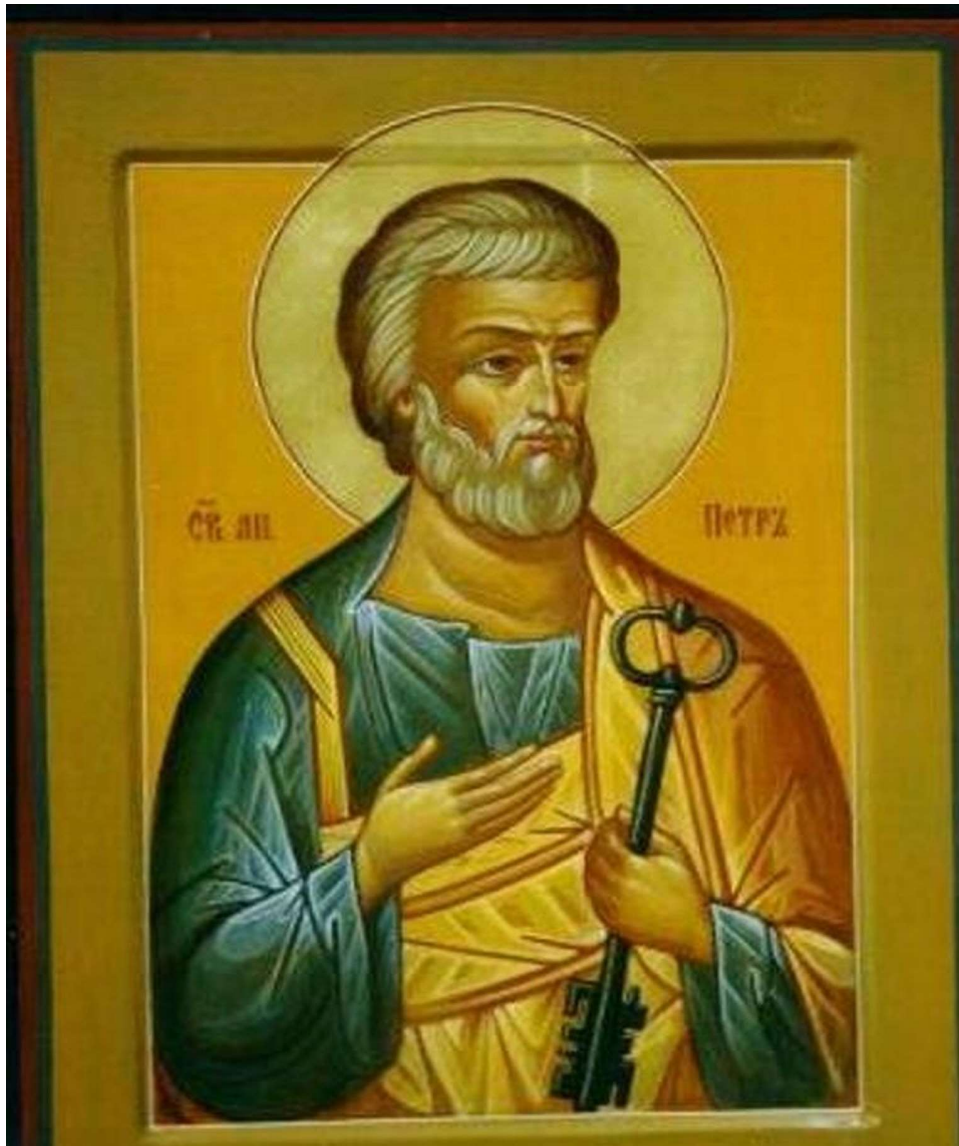
WOENSDAG 19 AUGUSTUS 2020**LITURGISCHE VIERINGEN****AGENDA Sint-Bernadette**

Zondag 23 augustus 11.00 u. – Eucharistieviering

Zondag 30 augustus 11.00 u. – Eucharistieviering

Zondag 6 september 11.00u. – Eucharistieviering

Jaarmis voor Marie-Louise de Snoeck en René Debruyne

Stenen, steen,
zo hard als steen,
zo sterk als steen.

Edelstenen of steenpuin,
een opstapje of een drempel,
bouwstenen of grafstenen.

Wat willen wij zijn?

De steen des aanstoets of de hoeksteen?
Een steentje bijdragen of de eerste steen werpen?
Met de molensteen om de hals...
Een hart van steen.

Waar ligt onze keuze?

Steenrijk of geen steen om je hoofd op te leggen?
Steen en been klagen of gewoon steengoed?
Een steen naar de hemel gooien of de Stenen Tafelen?
De steen der wijzen of de steen die is weggerold?

Naar wie zouden wij gaan?

(bron internet; tekst Dominicanen Schilde-Bergen)

Een nieuwe start

Op 1 september start het nieuwe schooljaar. Telkens opnieuw voor kinderen en jongeren een nieuw begin, voor sommige een stap naar een andere school, of het aanvangen van een nieuwe richting.

Maar in deze coronatijden is er heel wat onzekerheid over dit nieuwe begin en de wijze waarop de lessen zullen moeten gegeven en volgen worden.

Een aanpassing voor leerlingen, leerkrachten en ouders.

NIEUW PASTORAAL WERKJAAR

Ook voor de parochies betekent september een nieuwe start na twee vakantiemaanden. Maar ook hier heel wat onzekerheid.

Sinds half maart zijn vele activiteiten weggefallen.

Stilletjes aan hebben wij de vieringen in de kerk hervat, onder de bekende voorwaarden.

We waren blij dat we opnieuw mochten samenkomen om samen ons geloof te vieren en verder een plaats te geven in ons leven.

VIERINGEN IN DE KERK

Samenkomsten in de kerk voor eucharistievieringen, uitvaarten, huwelijken en doopsels zijn mogelijk tot maximum 100 personen, met mondkmasker en sociale afstand.

We weten niet of de maatregelen versoepeld zullen worden.

STARTVIERING

In september zijn er de startvieringen voor de parochies en de scoutsmissie op Sint-Bernadette..

Deze viering zal de normen van de coronamaatregelen overschrijden. We zullen deze moeten annuleren en vervangen door een beperkte startviering.

We brengen hierover meer nieuws in het komen parochieblad.

VORMSELVIERINGEN

Op 26 en 27 september is er in ons bisdom het vormselweekend. De vormselvieringen van mei 2020 zijn verschoven naar eind september 2020.

We weten ook niet onder welke voorwaarden deze vormselvieringen kunnen en mogen doorgaan.

De vormselcatechisten houden de ouders op de hoogte.

Vriendelijke groeten

Johan Goedefroot

WIJ WAREN ER OOK BIJ**GROTE WERKEN IN DE KERK.**

Gedurende de voorbije winters gebeurde het regelmatig dat we binnen kwamen in een koude kerk, brr. “de chauffage werkt weer niet.” Op het meerjarenplan stond al lang “een nieuwe verwarmingsketel”.

Je kent dat, veel plannen, veel goede wil en weinig euro's, dus ja, veel geduld. Tot eindelijk het groen licht komt.

En ook wordt het milieu vriendelijker, zuiniger en hopelijk ook beter te regelen.

10 augustus was het zover, men begint eraan.

Verwarming zegt u? Het was op dat moment 30°C in de kerk!

Op de 2 foto's ziet u de kelder, waar de oude ketel is uitgebroken; de gaten in de muur zijn de in en uitgang van de warme lucht. Hier zal dan een nieuw systeem komen. Aangezien we ook vanaf dan op gas gaan verwarmen, moet ook de leiding van aan de straat "getrokken" worden. De werken zullen dus een tijdje in beslag nemen. Misschien zullen we in oktober of begin november nog even een dikke jas moeten aandoen? Maar we zijn hoopvol en als alles voorbij is, zal onze kerk gezellig warm zijn.

***Groeten,
Hildegard***

Drie containers broederlijk naast elkaar.

PREEK VAN DE WEEK**26 JULI – 17DE ZONDAG DOOR HET JAAR**

Het was een poëtisch mooie lezing van Jesaja.

Was het 2500 jaar geleden tegen de ballingen in Babel dat Jesaja sprak, vandaag roept hij elk van ons op.

Waartoe dient het telkens meer te verlangen, meer te bezitten?

Met geld koop je niet het goede leven.

Geloof en vertrouwen in God brengen je tot een ander inzicht tot echt leven.

De Heer, Brood met ons gedeeld, stuurt ons in de juiste richting.

500 jaar later is het Jezus die zijn Vader om zegen vraagt over 2 vissen en 5 broden om een mensenzee te voeden, mensen op zoek naar geloof en godsvertrouwen.

Stel dat wij leefden in Jezus' tijd en dat wij hem volgen, geboeid door zijn uitstraling, zijn parabels, zijn daden. Ze brengen inzicht bij over onszelf, onze verhouding met elkaar, de verhouding met de schepping, de natuur en God. Met duizenden komen we samen met honger naar meer, honger naar harmonie naar een vredevol bestaan.

En dan komt Covid: een coronavirus dat niemand ontziet, dat het leven door elkaar schudt, waarvoor enkel voorzorgsmaatregelen kunnen genomen worden, waarbij -tot nu- enkel kleine brandjes geblust worden, maar geen remedie...

zou Jezus dan een spectaculair wonder doen en het virus uitschakelen?

Ik weet het niet, maar denk van niet. Hij is geen tovenaar, Hij toont wel de weg.

Zoals we hem kennen uit het evangelie zou Hij vermoedelijk zeggen: volg de maatregelen die de experts voorstellen en de overheid voorschrijft.

Maar tegelijk: het mag meer zijn: kijk waar je het zelf beter kan doen, heb oog voor de zwaksten, vergeef wie niet doet wat jij verwacht; zoek op welke manier jij liefde kan geven. Blijf verbonden met elkaar. Denk na over de essentie van het leven. Wees tevreden met wat je hebt. Vertrouw op God, koester zijn droom.

Ik zie ons daar al zitten: een immense weide, een paar boompjes, allemaal kleine bubbels van mensen, voorzichtig voortvertellend -door onze mondkmaskers- wat Jezus een paar honderd meter verder zegt en daarna zoemend: exaltabo te.

Verzadigd van een solidair gevoel trekken we gedisciplineerd huiswaarts, eten dáár een boterham -want de brooddeling kon niet doorgaan wegens te groot risico- en we denken met enthousiasme na over wat wij hoorden en kunnen doen... ook hopen dat we gespaard blijven van verder onheil. Een kruisje voor we naar bed gaan en inslapen met in ons hoofd 'we zullen doorgaan'.

Vandaag beleven we dit echt. We moeten veel missen, maar de essentie blijft en wordt duidelijker zichtbaar.

We horen van warme zorg door velen thuis in ziekenhuizen en rusthuizen of hebben die zelf ervaren. We zijn dankbaar om mensen die in moeilijke omstandigheden hun taak opnamen buschauffeurs, mensen van Ivago, jeugdleiders, sommige politici. We bewonderen - niettegenstaande zoveel beperkingen – zoveel creativiteit.

En hier, in onze gemeenschap, blijven wij verbonden in die moeilijke periode o.a. via het vastenkruisje, ons aarzelend samenkomen op zondag, ons anders gedeelde vreugde en verdriet, ons gebed voor velen.

Straks wordt de deelkast terug naar de sacristie gebracht. We hebben er maar een paar vastenzondagen gebruik kunnen van maken.

De media kunnen voor ons ook deelkast zijn. We hebben wat meer tijd om te selecteren. Op een paar weken tijd 3 woorden die mij deugd deden en die ik hier deel.

In een boek van Eric Emmanuel Schmidt ‘nacht van vuur’ beschrijft hij hoe hij uitgeput op de rand van de wanhoop ervaart dat hij niet alleen is. Hij noemt hem God en zijn leven wordt vanaf dan een zoektocht naar hoe hij in harmonie kan leven met God, de mensen, schoonheid.

Een bekende Nederlandse natuurkundige Cees Dekker getuigt (tegen alle Dawkins in) in zijn boek ‘Oer’ dat wetenschap en geloof niet tegenstrijdig zijn, dat geloof juist zin geeft aan de fantastische kosmos, het leven.

En in een interview geeft Herman Van Rompuy, getuigend gelovige, mee dat we nood hebben aan meer aandacht, stilstaan bij het leven en de relaties, aan zin-zoeken.

Ik wil eindigen met een Haiku van hem:

"God, goedheid, liefde
gekregen en gegeven
vullen een leven."

Drie mensen die op hun manier getuigden van hun geloof. Ik wenste dat ik ook zo kon geloven.

Hopelijk ervaren wij, en de velen die we hier missen, ook dat God nabij is.

Dat Hij JAHWEH is : Hij die zegt “Ik zal er zijn voor u”.

Jan Demeester

9 AUGUSTUS - 19DE ZONDAG DOOR HET JAAR

OVER HET WATER NAAR CHRISTUS TOE!

Een boot op het water, geteisterd door de golven,
het is een beeld van ons geloof, te midden van de gevaren,
de twijfels en het ongelooft.

Wij kunnen inderdaad heel wat tegenwind krijgen in ons leven,
waardoor ons geloof schipbreuk dreigt te lijden:
de ziekte of de dood van een jonge, talentrijke vriend,
een mislukking met de kinderen in het gezin,
een tegenslag op het werk,
een bekoorlijke ontmoeting,
een grove fout die niet meer recht te zetten is.

Wij kunnen in ons leven door vele golven geteisterd worden.
Pijn, kwaad en dood bedreigen ons
en trekken ons naar beneden, onder water.

Stilstaand water is in de bijbel het symbool van de dreigende de dood.
Vandaag hoorden wij dat Jezus juist “over” het water liep.
Het is een beeld om te zeggen
dat het hier gaat over een ontmoeting van de leerlingen met de Heer,
die de dood heeft overwonnen, met de verrezen Heer, dus.

Mattheüs heeft de tekst weergegeven
zoals die in de liturgie van de eerste Kerk
- dus na de verrijzenis - werd gebruikt.

De jonge geloofsgemeenschap,
die vervolging en moeilijkheden kende,
kwam samen om eucharistie te vieren
en werd bemoedigd, sterker dan elke tegenkanting of dood,
door deze ontmoeting met de verrezen Heer,
die hen bovenop het water toewenkte: "Kom!"

Als wij ons door onheil bedreigd voelen,
is het echter dan zo moeilijk om die verrezen Heer te herkennen,
juist zoals voor de leerlingen in de boot trouwens.
"Zij meenden een spook te zien", een angstaanjagende verschijning. Geloven in Jezus
betekent: zich durven toevertrouwen,
niet aan de macht van de angst,
maar aan de kracht van de liefde.

Wie in moeilijkheden zit, zal op dat moment spontaan helemaal geen redding verwachten
van Jezus' liefde.

Neen, in een crisis zijn wij zo overspoeld door onze problemen
dat wij verlamd geraken van de **schrik**.
Dan kijken wij vooral naar de gevaren die onze persoon bedreigen,
zodat wij dan geen oog hebben voor de liefde die ons toch draagt,
die ons omringt, die op ons afkomt en die ons redding kan brengen.
Bij problemen is angst echter een slechte raadgever.

Christen-gelovigen herkennen, ook te midden van de mislukkingen,
een uitnodiging tot een surplus aan liefde,
- een liefde die zichzelf vergeet,
zoals de verrezen Heer ons die voorleeft en die sterker is dan elke dood.

Wij geloven dat het de liefde is,
die ons de vindingrijkheid en de creativiteit kan geven
om de tegenkantingen, die op ons af komen, het hoofd te bieden.

Petrus stapte uit de boot
en liep over het water van dreiging en dood naar Jezus toe.
Dat wil zeggen dat Petrus midden in de storm
een stap zet die indruist tegen elk gezond verstand
en tegen de normale, spontane reactie van de mens in nood.

In de plaats van zich
met beide handen vast te klampen aan eigen zekerheden,
overwint Petrus hier zijn angst
en steekt zijn hand uit naar de Heer,

een gebaar van vertrouwen
en overgave aan de liefde die zichzelf vergeet.

Maar, weldra begon hij toch **opnieuw te twijfelen**, zoals wij zo dikwijls. Ons geloof is nooit af.

Het ontwikkelt mee met ons leven, met onze persoon,
en kent dan ook steeds opnieuw hoogten en laagten.
Naarmate wij ouder worden,
krijgen wij immers steeds nieuwe ervaringen te verwerken,
nieuwe redenen voor ons geloof om te gaan twijfelen.

Inderdaad.

Maar **geloof groeit** juist door het overwinnen
van de telkens nieuw opkomende twijfels.
In plaats van naar Jezus te blijven zien,
kon Petrus het niet laten toch weer naar de golven en de wind te kijken, toch weer aan de
angst te denken voor zijn eigen persoon.
Wie zijn blik afwent van de liefde en weer naar zichzelf kijkt,
kan alleen maar constateren hoe kritiek zijn situatie geworden is.
Wie een moment aarzelt te vertrouwen
in de kracht van de zichzelf-vergetende liefde
en weer op eigen macht gaat speculeren om de gevaren te bezweren, zinkt weldra weg in het
water.

Telkens opnieuw dient onze twijfel overwonnen te worden.
Tot wij durven grijpen naar de enige, echt reddende hand:
de liefde die dankbaar en belangeloos zichzelf geeft,
breekt en deelt.
Als wij de zichzelf-vergetende liefde erkennen
als de enige God in ons leven,
dan gaan de wind en de storm liggen.

Johan Goedefroot

INTERPAROCHIAAL

PASTORAAL IN ZIEKENHUIZEN

“Ah! Ik ken u”,

“gij hebt mij de communie gebracht toen ik in het ziekenhuis lag, en dat heeft mij heel veel deugd gedaan ...” aldus een voor mij onbekende vrouw die mij aansprak toen ik met de hond op wandeltoer was. Na een kort gesprekje over onze viervoeters, had die vrouw mij – de aalmoezenier van het ziekenhuis - herkend. In het ziekenhuis kunnen patiënten die erom vragen de heilige communie ontvangen. Maar hoe zit dat nu met ziekenbezoek en communiebedeling in het ziekenhuis? Ik schrijf dit vanuit het AZ. St-Lucas in Gent, maar wellicht is wat volgt ook van toepassing voor andere ziekenhuizen. En het is te hopen dat het boze virus de pastorale werking in ziekenhuizen niet langer zal verhinderen.

Bezoek gewenst ?

Stel je voor: je moet naar het ziekenhuis. Dat bericht zal je bijna altijd heel diep beroeren. De opname in het ziekenhuis is een ingrijpend moment in je leven. Je hebt het verlangen om je gevoelens met iemand te delen. Je echtgenoot/echtgenote, je kinderen, soms je eigen ouders kunnen hierbij van grote betekenis zijn. In het ziekenhuis kun je ook terecht bij de

dokter die je opvolgt, of bij een psycholoog ... Maar wat je meemaakt beroert je toch nog dieper... Je zou zo graag daarover willen praten met iemand van wie je weet of hoopt dat hij of zij naar je zal luisteren. Je hebt van een vriend gehoord over 'die' van het pastoraal in het ziekenhuis. Ja, die zou ik willen ontmoeten als ik alleen op mijn kamer zal liggen. Inderdaad. Bij een opname is het dan wenselijk dat je dat verlangen laat weten via de verpleging: "ik had graag een bezoekje van de ziekenhuispastor." In vorige tijden was het haast vanzelfsprekend dat de priester of ziekenhuispastor bij iedere patiënt langs kwam. De patiënt die jij nu bent, maakt best zijn of haar wens kenbaar. Zo weet de pastor dat hij bij je welkom is.

Spirituele bijstand.

De ziekenhuispastores zijn er op de eerste plaats om met hun hart dat luisterend oor te zijn, naar diegene waar wij zo naar verlangen. Hun aanwezigheid is een teken dat de Heer ons niet vergeet in de moeilijke momenten van ziekte en ouderdom. Vele zieken kunnen hierover getuigen dat één of meerdere bezoeken echt deugd doen. De ontmoeting is niet noodzakelijk altijd diepgaand, soms is een eenvoudige begroeting al voldoende als balsem voor de ziel. Soms kan de begroeting ook groeien naar een diepgaand en persoonlijk gesprek. En soms is die ontmoeting een aanzet tot gebed. Zo ging het met Firmin. Firmin was niet meer in staat om alleen thuis te blijven. Hij kon nog amper zien en leed al lang aan hardhorigheid. Iemand herkennen, dat kon hij niet meer, en hij hoorde niet het geklop op de deur ... Hij strekte zijn hand in mijn richting, ik bood hem het houten kruisje aan dat ik om de hals draag, hij betaste het kruisje en herkende het. Toen kwam er rust en vrede over hem, en een glans in zijn uitgedoofde ogen.

Rituelen.

Rituelen zijn veelvoudig. Dikwijls zo eenvoudig, maar ook zo vol betekenis: een eenvoudig bloemetje aanbrengen, of een gebedsprentje afgeven, of een mooie kaart ... en wanneer mogelijk: een kaarsje aansteken ... De ziekenhuispastor kan op vraag van de patiënt of van de familie een zegengebed uitspreken. Soms zal dat gebed de vorm nemen van een afscheidszegen. Er zijn ook priesters die op aanvraag de ziekenzalving toedienen. Wanneer een patiënt komt te overlijden zal de ziekenhuispastor de familie ook nabij blijven. Op zondagen delen vrijwillige medewerkers de heilige communie uit aan de patiënten die erom gevraagd hebben. Telkens is het een beetje zoals bij die vrouw toen op straat: "gij hebt mij de communie gedragen toen ik in het ziekenhuis lag, en dat heeft mij heel veel deugd gedaan ..." Rituelen zijn erg belangrijk in ons leven: zij bieden houvast en troost, nabijheid in de eenzame uren van pijn.

Ter verduidelijking.

Vier mensen bevolken het pastoraal team in het ziekenhuis: zij zijn de aangestelde ziekenhuispastors. Twee priesters – allebei pastoors op rust – staan hen vrijwillig bij en zijn dus in zekere zin ook ziekenhuis 'pastores'. Zo wordt het werk van de aalmoezenier en van de religieuzen van vorige tijden verder gezet.

Belangrijk.

Maak je wens kenbaar: "ik zou graag hebben dat de 'pastor' mij eens komt bezoeken."

(JP Claeys Bouuaert, ziekenhuispastor)

NUTTIGE INFORMATIE**ARTIKELS EN LEZERSBRIEVEN**

U kunt ons uw bijdragen of reacties bezorgen, ook foto's of tekeningen zijn welkom.

Post alles in de brievenbus :

van het secretariaat Sint-Bernadettestraat 247
in de Visitatiestraat 7
of in de Eksaardserijweg 234 te Oostakker
en dit voor dinsdagmorgen 10.00 uur.

Gemakkelijkst voor ons is via mail:

c.p.demey@gmail.com

of secretariaat@parochiesintbernadettegent.be

Het parochieblad kan ook gelezen worden op de nieuwe website:

www.parochiesintbernadettegent.be en op

http://www.kerknet.be/microsite/dekenaat_sintamandsberg

GROOT BEGIJNHOF

Elke donderdag van 18.00 u. tot 18.30 u. is er eucharistische aanbidding.

En elke zaterdag van 9.30 u. tot 10.00 u. getijdengebed.

OXFAM WERELDWINKEL

Lourdesstraat 55 te 9041 Gent-Oostakker

Openingstijden: Dinsdag van 10.00 u. tot 12.00 u. Woensdag van 14.30 u. tot 17.30 u.

Vrijdag van 15.00 u. tot 18.00 u. Zaterdag van 9.30 u. tot 12.00 u.

Zondag van 9.30 u. tot 12.30 u.

Voor vragen en/of informatie, bel: Sabine Van Lancker **09 251 10 92** of

mail naar gent-oost@oww.be

WACHTDIENSTEN

HUISARTSEN één centraal nummer **09 236 50 00**

TANDARTSEN Weekends van 9.00 u. tot 12.00 u. en van 14.00 u. tot 18.00 u.

één centraal nummer **09 033 99 69**

APOTHEKERS De wachtdienst van de apothekers wordt opgesplitst in een weekenddienst en een weekdienst:

De weekdienst vangt aan op dinsdagmorgen 09.00 u. en eindigt vrijdagavond om 19.00 u.

De weekenddienst vangt aan op vrijdagavond 19.00 u. en eindigt op maandagavond om 23.00 u.

Enkel voor HOOGDRINGENDE gevallen kan men zich wenden tot de apothekers met wachtdienst.

Voor de apotheek van wacht kunt U bellen naar het nummer 0903 99 000 (€ 1,50/min) of kijken op de website www.apotheek.be

Tussen 23.00 u. en 09.00 u. is er één centraal oproepnummer 09 236 50 00

COLOFON LOKAAL**PLAATSELIJKE VERANTWOORDELIJKE UITGEVER***E.H. Johan Goedefroot, pastoor*tel. 09 251 00 03 johan.goedefroot@skynet.be*Marijke De Vogelee, parochieassistente*tel. 09 2231 53 00 gentoost@gmail.com**ABONNEMENTEN***Hildegard Verhegge*

Paviljoenweg 24, 9040 Sint-Amandsberg tel. 09 228 08 25

hildegard.verhegge@telenet.be

Rekeningnummer BE66.8913.8402.6343

Norbert De Meyer, gsm. 0475 84 20 82 norbertdem8@gmail.com**EINDREDACTIE***Patrick De Mey* tel. 09 251 26 94 c.p.demey@gmail.com**COPYRIGHT**

alle teksten, foto's en beeldmateriaal zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

PAROCHIEVICARISSEN*Pater Andreas Krahen* Gsm: 0476/ 995703 andreas.krahen@gmail.com*E.H. Karel Cottenie* Tel. 09 335 55 06 Karel.cottenie@telenet.be**Secretariaat Sint-Bernadette:**

Sint-Bernadettestraat 247, 9000 Gent

open van maandag, dinsdag en vrijdag van 9 u. tot 11 u. (werkdagen)

tel. 09 259 84 97 E-mail: ps.bernadette@skynet.be

reknr. BE93 8906 1413 9767

Novacentrum

Sint-Bernadettestraat 132-134, 9000 Gent

Website: nova-gent.beContactpersoon: *Lieve Volckaert* gsm 0485 67 42 37godelieve.volckaert@gmail.com